

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

den 23 september 2020*

”Ekonomisk och monetär union – Bankunionen – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Gemensamma resolutionsfonden (SRF) – SRB:s beslut avseende beräkningen av förhandsbidragen för år 2017 – Talan om ogiltigförklaring – Direkt och personligen berörd – Upptagande till prövning – Väsentliga formföreskrifter – Bestyrkande av beslutet – Motiveringsskyldighet – Rätt till ett effektivt domstolsskydd – Invändning om rättsstridighet – Begränsning av domens verkningar i tiden”

I mål T-411/17,

Landesbank Baden-Württemberg, Stuttgart (Tyskland), företrädd av advokaterna H. Berger och K. Rübsamen,

sökande,

mot

Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), företrädd av advokaterna A. Martin-Ehlers, S. Raes, T. Van Dyck och A. Kopp,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Steiblyté och K.-P. Wojcik, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av SRB:s beslut av den 11 april 2017, i verkställande session, avseende förhandsbidragen för år 2017 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2017/05), i den del det avser sökanden,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden A.M. Collins samt domarna M. Kancheva, R. Barents, J. Passer (referent) och G. De Baere,

justitiesekreterare: handläggaren S. Bukšek Tomac,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 12 december 2019,

* Rättegångsspråk: tyska.

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Förevarande mål avser den andra pelaren i bankunionen, som rör den gemensamma resolutionsmekanism som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1). Inrättandet av den gemensamma resolutionsmekanismen har till syfte att stärka integreringen av resolutionsreglerna i de medlemsstater som har euro som valuta och i de medlemsstater som inte ingår i euroområdet och som väljer att delta i den gemensamma tillsynsmekanismen (nedan kallade de deltagande medlemsstaterna).
- 2 Mer specifikt rör detta mål den gemensamma resolutionsfonden (SRF) som införts genom artikel 67.1 i förordning nr 806/2014. SRF finansieras genom de bidrag som på nationell nivå uppbärs från instituten, bland annat i form av förhandsbidrag i enlighet med artikel 67.4 i samma förordning. Enligt artikel 3.1.13 i nämnda förordning avses med institut ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 2 c i samma förordning. Bidragen överförs på EU-nivå i enlighet med det avtal om överföring av och ömsesidighet för bidrag till SRF som undertecknades i Bryssel (Belgien) den 21 maj 2014.

- 3 I artikel 70 i förordning nr 806/2014, som har rubriken ”Förhandsbidrag”, föreskrivs följande:

”1. De enskilda bidragen från varje institut ska samlas in minst en gång per år och ska beräknas i proportion till beloppet av samma instituts skulder (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar, som andel av de sammanlagda skulderna (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar från alla institut auktoriserade på de deltagande medlemsstaternas territorier.

2. Nämnden ska varje år, efter att ha hört ECB eller den nationella behöriga myndigheten, och i nära samarbete med de nationella resolutionsmyndigheterna, beräkna de enskilda bidragen för att säkerställa att de bidrag som ska betalas in av alla institut auktoriserade på alla de deltagande medlemsstaternas territorier inte överstiger 12,5 % av målnivån.

Varje år ska beräkningen av de enskilda institutens bidrag baseras på

- a) ett fast bidrag, som ska vara proportionellt mot beloppet för ett instituts skulder, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar, i förhållande till de totala skulderna, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar, för alla institut auktoriserade på de deltagande medlemsstaternas territorier, och
- b) ett riskjusterat bidrag, som ska baseras på de kriterier som fastställs i artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU, med beaktande av proportionalitetsprincipen, utan att skapa snedvridningar mellan bankstrukturerna i medlemsstaterna.

Förhållandet mellan det fasta bidraget och det riskjusterade bidraget ska beakta en balanserad fördelning av bidragen mellan olika typer av banker.

Under inga omständigheter får det sammanlagda beloppet av de enskilda bidragen från alla institut auktoriserade på alla de deltagande medlemsstaternas territorier, beräknat enligt leden a och b, på årsbasis överstiga 12,5 % av målnivån.

...

6. De delegerade akter som specificerar begreppet bidragsjusteringar i förhållande till institutens riskprofil som antagits av kommissionen enligt artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU ska tillämpas.

7. Rådet ska, på förslag från kommissionen, inom ramen för de delegerade akter som avses i punkt 6, anta genomförandeakter för att fastställa genomförandevillkoren för punkterna 1, 2 och 3 och i synnerhet med avseende på följande:

a) Tillämpningen av metoden för att beräkna de enskilda bidragen.

b) De praktiska metoderna för att koppla de riskfaktorer som specificeras i de delegerade akterna till instituten.”

4 Förordning nr 806/2014 har med avseende på förhandsbidragen kompletterats genom rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av förordning nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

5 I förordning nr 806/2014 och genomförandeförordning 2015/81 hänvisas dessutom till vissa bestämmelser i två andra rättsakter,

– dels Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190),

– dels kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av direktiv 2014/59 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

6 Den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) har inrättats som en av unionens byråer (artikel 42 i förordning nr 806/2014). Dess struktur innehåller bland annat en plenarsession och en verkställande session (artikel 43.5 i förordning nr 806/2014). SRB:s verkställande session fattar alla beslut för att genomföra förordning nr 806/2014, om inget annat anges i nämnda förordning (artikel 54.1 b i förordning nr 806/2014).

Bakgrund till tvisten

7 Sökanden, Landesbank Baden-Württemberg, är ett kreditinstitut i Tyskland. Det är knutet till Sparkassen-Finanzgruppes (sparbankernas finansgrupp, Tyskland) institutionella skyddssystem (nedan kallat SPI).

8 Den 26 januari 2017 inkom sökanden till den tyska resolutionsmyndigheten, Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Federala myndigheten för stabilisering av finansmarknaderna, Tyskland) (nedan kallad FMSA), med sin deklaration avseende förhandsbidragen för år 2017.

- 9 I beslut av den 11 april 2017 om förhandsbidrag till SRF för år 2017 (SRB/ES/SRF/2017/05) (nedan kallat det första angripna beslutet) fastställde SRB i sin verkställande session, i enlighet med artiklarna 54.1 b och artikel 70.2 i förordning nr 806/2014, vilket förhandsbidrag som varje institut, däribland sökanden, skulle betala för år 2017.
- 10 Genom meddelande om uppbörd av den 21 april 2017, som togs emot den 24 april 2017, informerade FMSA sökanden om att SRB hade fastställt sökandens förhandsbidrag till SRF för år 2017 och angav det belopp som skulle betalas till Restruktureringsfonds (strukturfonden, Tyskland) (nedan kallat meddelandet om uppbörd). Till meddelandet om uppbörd fogade FMSA två handlingar, nämligen en tysk version av det angripna beslutet, utan den bilaga som nämns i beslutet, samt ett dokument med rubriken "Detaljer angående (den riskjusterade) beräkningen: Förhandsbidrag till [SRF] för år 2017" (nedan kallat dokumentet "Beräkningsdetaljer").

Förfarandet och parterna yrkanden

- 11 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 30 juni 2017.
- 12 Kommissionen ansökte, genom handling som inkom till tribunalens kansli den 29 september 2017, om att få intervenera till stöd för SRB:s yrkanden.
- 13 Ordföranden på tribunalens åttonde avdelning (i dess tidigare sammansättning) biföll kommissionens interventionsansökan genom beslut av den 13 november 2017.
- 14 På förslag av tribunalens åttonde avdelning (i dess tidigare sammansättning) beslutade tribunalen att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning i enlighet med artikel 28 i rättegångsreglerna.
- 15 Såsom en åtgärd för processledning beslutade tribunalen den 12 februari 2019, med stöd av artikel 89 i rättegångsreglerna, för det första att ålägga SRB att lämna in dels ett fullständigt exemplar av originalet av det angripna beslutet, inklusive bilagan, dels samtliga mellanliggande beslut som SRB fattat och som legat till grund för beräkningen av förhandsbidragen för år 2017. För det andra ålade tribunalen SRB att beskriva förfarandet för antagandet av det angripna beslutet med stöd av styrkande handlingar. För det tredje ålades SRB att ange datumet för det första offentliggörandet av uppgifterna i den tabell som visar intervallerna för multiplikatorn för riskjustering och som publicerats på SRB:s webbplats, vilka uppgifter nämns i punkt 154 i svarsinlagen och i punkt 102 i dupliken. För det fjärde anmodades SRB att ange värdena för multiplikatorn för SPI-indikatorn och de värden för multiplikatorn för riskjustering som har tillämpats, inom ramen för det angripna beslutet, i fallen med de övriga institut som nämns i bilaga A.12 till ansökan.
- 16 SRB svarade på denna åtgärd för processledning genom skrivelse av den 20 mars 2019. Vad gäller begäran om företeende av handlingar angav SRB i huvudsak att nämnden av sekretesskäl var förhindrad att ge in handlingarna. Av denna anledning bad SRB tribunalen att vidta en åtgärd för bevisupptagning.
- 17 Genom beslut av den 10 april 2019 förelade tribunalen SRB, på grundval av dels artikel 24 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, dels artiklarna 91 b, artikel 92.3 och artikel 103 i rättegångsreglerna, att ge in ett fullständigt exemplar av originalet av det angripna beslutet – i icke-konfidentiell och konfidentiell version – inklusive bilagan, samtliga mellanliggande beslut som SRB fattat och som legat till grund för beräkningen av förhandsbidragen för år 2017, samtliga styrkande handlingar avseende förfarandet för antagandet av det angripna beslutet, och värdena för de multiplikatorer som avses ovan i punkt 15.

- 18 SRB besvarade beslutet av den 10 april 2019 genom skrivelse av den 3 maj 2019. Vad gäller det angripna beslutet förklarade SRB att bilagan till beslutet hade antagits i XLSX-format. Den handling som ingavs till tribunalen var emellertid i PDF-format. Vad gäller mellanliggande beslut lämnade SRB in dels ett antal beslut om beräkning av förhandsbidragen för år 2016, dels ett antal utkast till beslut och sammanfattningar (cover notes). Slutligen lämnade SRB in vissa uppgifter om värdena för de multiplikatorer som avses ovan i punkt 15.
- 19 För att möjliggöra för SRB att komplettera det svar som avses ovan i punkt 18 antog tribunalen den 9 september 2019 ett andra beslut om åtgärder för bevisupptagning.
- 20 Genom handling av den 26 september 2019 besvarade SRB beslutet av den 9 september 2019 och inkom med ett exemplar, i PDF-format, av det angripna beslutet och, vad gäller bilagan till beslutet, ett USB-minne innehållande en icke-konfidentiell och konfidentiell version av en fil i XLSX-format. Likaså ingav SRB icke-konfidentiella och konfidentiella versioner av elva handlingar med beskrivningar av förfarandet för godkännandet, vid dess verkställande session, av de utkast till beslut som återfanns i de sammanfattningar som avses ovan i punkt 18 ovan eller som bifogats dessa. Slutligen ingav SRB en anonymiserad tabell över värden för de multiplikatorer som avses ovan i punkt 15.
- 21 Den 10 oktober 2019 beslutade tribunalen, efter den prövning som föreskrivs i artikel 103.1 i rättegångsreglerna, att de konfidentiella versionerna av samtliga de handlingar som SRB hade gett in som svar på besluten om åtgärder för bevisupptagning av den 10 april och den 9 september 2019 inte skulle ingå i processmaterialet, och fann att de icke-konfidentiella versionerna av de sammanfattningar som avses i punkt 18 ovan innehöll dolda avsnitt som både var relevanta för målet och var av icke-konfidentiell karaktär. Tribunalen förelade därför SRB att inkomma med nya icke-konfidentiella versioner av nämnda sammanfattningar.
- 22 SRB efterkom detta beslut genom skrivelse av den 18 oktober 2019.
- 23 Genom skrivelser av den 6 november 2019 yttrade sig sökanden och kommissionen över SRB:s svar på åtgärden för processledning av den 12 februari 2019, på besluten om åtgärder för bevisupptagning av den 10 april och den 9 september 2019 och på beslutet av den 10 oktober 2019.
- 24 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det avser sökanden, och
 - förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.
- 25 SRB har yrkat att tribunalen ska
- avvisa eller ogilla talan,
 - i andra hand, för det fall tribunalen skulle ogiltigförklara det angripna beslutet, skjuta upp verkningarna av ogiltigförklaringen med sex månader efter det att domen vunnit laga kraft, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 26 Kommissionen inkom inte med någon interventionsinlägga inom den fastställda fristen.

Rättslig bedömning

Upptagande till sakprövning

- 27 SRB har i sina inlagor bestritt att sökanden hade rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet och har gjort gällande att sökanden inte var direkt och personligen berörd av beslutet och att endast meddelandet om uppbörd kunde påverka sökandens situation.
- 28 Det ska konstateras att EU-domstolen i sin dom av den 3 december 2019, Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:1036, punkt 65), slog fast att även om mottagarna av SRB:s beslut om beräkning av förhandsbidragen till SRF, i enlighet med artikel 5.1 i genomförandeförordning 2015/81, är de nationella resolutionsmyndigheterna, är de institut som ska betala dessa avgifter utan tvivel direkt och personligen berörda av dessa beslut.
- 29 Härav följer att sökanden har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet, vilket SRB medgav vid förhandlingen och vilket noterades i förhandlingsprotokollet.
- 30 Vad gäller SRB:s argument att talan ”riktar sig direkt ... mot de förordningar och de direktiv som avser systemet för beräkning av förhandsbidrag” och därför ska avvisas, ska det påpekas att förevarande talan endast avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Delegerad förordning 2015/63 är inte föremål för en talan om ogiltigförklaring, utan utgör en rättsakt med allmän giltighet mot vilken sökanden har framställt en invändning om rättsstridighet.
- 31 Det ska här tilläggas att det i artikel 277 FEUF föreskrivs att även om den frist som anges i artikel 263 sjätte stycket FEUF har löpt ut, får parterna i en tvist om en akt med allmän giltighet som antagits av någon av unionens institutioner eller byråer eller något av dess organ, med stöd av artikel 263 andra stycket FEUF, inför unionsdomstolen göra gällande att akten inte ska tillämpas.
- 32 Tribunalen finner följaktligen att då förevarande talan riktar sig mot ett beslut av SRB som antagits med stöd av en rättsakt med allmän giltighet som antagits av en unionsinstitution, kan talan inte avvisas, vare sig helt eller delvis, enbart på grund av att sökanden, inom ramen för denna talan, med stöd av artikel 277 FEUF har gjort gällande att denna akt inte ska tillämpas.
- 33 Vidare konstaterar tribunalen att det framgår av fast rättspraxis att den allmänna rättsakt vars lagenlighet ifrågasätts ska vara direkt eller indirekt tillämplig på det fall som är föremål för talan och att det ska föreligga ett direkt rättsligt samband mellan det individuella beslut som ifrågasätts och den ifrågavarande allmänna rättsakten (se dom av den 17 februari 2017, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, T-14/14 och T-87/14, EU:T:2017:102, punkt 55 och där angiven rättspraxis), och att det därför räcker att framhålla att det angripna beslutet nämner delegerad förordning 2015/63 – vars artiklar 4–7 och 9 samt bilaga I är rättsstridiga enligt sökanden (se nedan punkt 35) – såsom en av dess rättsliga grunder. Det framgår dessutom av handlingarna i målet att sökandens förhandsbidrag för år 2017 beräknades enligt den metod som kallas ”riskjustering”, det vill säga just med tillämpning av bland annat de ovannämnda bestämmelserna i delegerad förordning 2015/63.
- 34 Av det ovan anförda följer att förevarande talan kan tas upp till sakprövning såväl vad gäller yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet som vad gäller sökandens invändning om rättsstridighet.

Prövning i sak

35 Till stöd för sin talan har sökanden åberopat följande sex grunder:

- Enligt den första grunden har artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.1 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) åsidosatts på grund av att motiveringen av det angripna beslutet är bristfällig.
- Enligt den andra grunden har artikel 41.1 och 41.2 a i stadgan åsidosatts genom att sökanden inte beretts tillfälle att yttra sig.
- Enligt den tredje grunden har artikel 47.1 i stadgan åsidosatts på grund av att det angripna beslutet inte går att kontrollera.
- Enligt den fjärde grunden har artikel 103.7 h i direktiv 2014/59, artikel 113.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1), artikel 6.5 första meningen i delegerad förordning 2015/63, artiklarna 16 och 20 i stadgan och proportionalitetsprincipen åsidosatts genom tillämpningen av multiplikatorn för SPI-indikatorn.
- Enligt den femte grunden har artikel 16 i stadgan och proportionalitetsprincipen åsidosatts genom tillämpningen av multiplikatorn för riskjustering.
- Enligt den sjätte grunden är artiklarna 4–7 och 9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna förordning rättsstridiga.

36 Tribunalen ska först pröva talan på den grund avseende tvingande rätt som rör åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och som unionsdomstolen är skyldig att pröva *ex officio* (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 april 1998, kommissionen/Sytraval och Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 67, dom av den 30 mars 2000, VBA/Florimex m.fl., C-265/97 P, EU:C:2000:170, punkt 114, dom av den 6 mars 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale och Land Nordrhein-Westfalen/kommissionen, T-228/99 och T-233/99, EU:T:2003:57, punkt 143, och dom av den 28 november 2019, Banco Cooperativo Español/SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 70 och där angiven rättspraxis).

37 Som ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift betraktas bland annat en underlåtelse att bestyrka en rättsakt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkterna 75 och 76, och dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkterna 40 och 41) och en underlåtelse att lämna en motivering eller lämnandet av en otillräcklig motivering (se dom av den 15 juni 2017, Spanien/kommissionen, C-279/16 P, ej publicerad, EU:C:2017:461, punkt 22 och där angiven rättspraxis). Den sista frågan tas upp i den första grunden för ogiltigförklaring, vilken ska undersökas tillsammans med den tredje och den sjätte grunden.

Bestyrkandet av det angripna beslutet

38 Det ska erinras om att eftersom innehållet och formen utgör en odelbar helhet, är den skriftliga utformningen av rättsakten den nödvändiga manifestationen av den beslutande myndighetens vilja (dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkt 70, och dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 38, och dom av den 28 november 2019, Banco Cooperativo Español/CRU, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 74).

- 39 Bestyrkandet av rättsakten har till syfte att trygga rättssäkerheten genom att fastställa den text som har antagits av rättsaktens upphovsman och det utgör ett väsentligt formkrav att en rättsakt ska vara bestyrkt (dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkterna 75 och 76, och dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkterna 40 och 41, och dom av den 28 november 2019, Banco Cooperativo Español/CRU, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 75).
- 40 Det har även redan slagits fast att själva underlåtenheten att bestyrka en rättsakt utgör ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift, utan att det är nödvändigt att därutöver fastställa att rättsakten är behäftad med andra felaktigheter eller att avsaknaden av bestyrkande har medfört skada för den som har åberopat felaktigheten (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 42, och dom av den 28 november 2019, Banco Cooperativo Español/CRU, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 76).
- 41 Kontrollen av iakttagandet av det formkrav som avser bestyrkande och, därmed, av rättsaktens tillförlitlighet, går före varje annan kontroll, såsom kontrollen av att rättsaktens upphovsman är behörig eller att kollegialitetsprincipen eller skyldigheten att motivera rättsakter har iakttagits (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 46, och dom av den 28 november 2019, Banco Cooperativo Español/CRU, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 77).
- 42 Om unionsdomstolen vid granskningen av en rättsakt som företetts inför den konstaterar att denna inte har bestyrkts på ett korrekt sätt, ankommer det på denna att *ex officio* pröva huruvida en väsentlig formföreskrift har åsidosatts genom att ett korrekt bestyrkande inte har skett och att till följd härav ogiltigförklara den rättsakt som är behäftad med en sådan felaktighet (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 51, och dom av den 28 november 2019, Banco Cooperativo Español/CRU, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 78).
- 43 Det är i detta hänseende av föga betydelse att det inte har medfört skada för någon av parterna i tvisten att rättsakten inte har bestyrkts. Kravet på bestyrkandet av rättsakter utgör nämligen en väsentlig formföreskrift, i den mening som avses i artikel 263 FEUF, vilken är av väsentlig betydelse för rättssäkerheten, vars åsidosättande medför att den rättsakt som är ogiltig ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att fastställa att en sådan skada föreligger (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 52, och dom av den 28 november 2019, Banco Cooperativo Español/CRU, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 79, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2016, Goldfish m.fl./kommissionen, T-54/14, EU:T:2016:455, punkt 47).
- 44 I förevarande fall har SRB, i sitt svar på den åtgärd för processledning som antogs den 12 februari 2019, angett att det angripna beslutet antogs genom ett skriftligt förfarande i enlighet med artiklarna 7.5 och 9 i förfarandereglererna för SRB:s verkställande session – vilka antagits av SRB:s plenarsession genom beslut av den 29 april 2015 (SRB/PS/2015/8) – vilket inleddes genom att ledamöterna i SRB:s verkställande session, via mejl tillsändes ett antal handlingar, bland annat ett dokument i formatet DOC, med utkastet till det angripna beslutet, och ett dokument i formatet XLSX, med utkastet till den bilaga som det hänvisas till i det angripna beslutet.
- 45 Det framgår av SRB:s svar på beslutet av den 10 april 2019 att SRB:s sekretariat den 11 april 2017, efter det att de två dokument som nämns i punkt 44 ovan, i den ändrade lydelse de fått under förfarandets gång, hade godkänts av samtliga ledamöter i den verkställande sessionen – vilket även detta skett via mejl – skrev ut dokumentet i DOC-format (texten i det angripna beslutet, utan bilagan), och att ordföranden för SRB undertecknade dokumentet liksom även ärendebladet. Det undertecknade exemplaret av dokumentet förvaras, enligt vad som framgår av svaret, i SRB:s lokaler.
- 46 I sitt svar på beslutet av den 10 april 2019 ingav SRB en kopia av det undertecknade exemplaret av det angripna beslutet samt en kopia av nämnda ärendeblad.

- 47 Tribunalen konstaterar emellertid att SRB inte har lagt fram några bevis för bestyrkandet av det angripna beslutets bilaga, som är ett elektroniskt dokument i XLSX-format som innehåller uppgifter om förhandsbidragsbeloppen och således utgör en väsentlig del av beslutet.
- 48 SRB har nämligen inte ingett någon version av bilagan – till det angripna beslutet – som innehåller en elektronisk underskrift, trots att nämnda bilaga inte på något sätt är oupplösligt knuten till texten i det angripna beslutet.
- 49 På det ärendeblad som nämns ovan i punkt 45 står det "Attachment (s): 2" (Bifogade handlingar: 2), vilket teoretiskt sett borde betyda att ärendebladet, när det undertecknades för hand av SRB:s ordförande, åtföljdes av två bifogade handlingar, nämligen det angripna beslutet och en utskriven version av bilagan. Tribunalen konstaterar dock att ärendebladet i själva verket inte styrker att det förelåg två bifogade handlingar, vilka för övrigt inte ens identifieras på ärendebladet.
- 50 SRB uppgav för övrigt vid förhandlingen att den inte hade skrivit ut bilagan, vilken såsom redan angetts består av ett dokument i XLSX-format, det vill säga ett elektroniskt dokument. Det innebär att underskriften inte kunde vara annat än elektronisk och att det således inte var möjligt att fysiskt bifoga detta dokument till ett ärendeblad som upprättats i pappersform.
- 51 SRB har inte nämnt några andra underskrifter än den av det angripna beslutet. SRB har inte styrkt att bilagan har undertecknats elektroniskt av SRB:s ordförande.
- 52 Vad gäller det argument som SRB anförde vid förhandlingen, att bilagan fanns tillgänglig i ett dokumentsystem kallat ARES (Advanced Records System) vid den tidpunkt då ärendebladet undertecknades, konstaterar tribunalen att det rör sig om ett nytt argument, vilket därför inte kan tas upp till sakprövning, och att det under alla omständigheter inte har styrkts att så var fallet.
- 53 Det ska i detta hänseende påpekas att ärendebladet inte innehåller något bevis för detta påstående och än mindre någon uppgift som gör det möjligt att fastställa att det föreligger ett oupplösligt samband mellan nämnda ärendeblad, som undertecknats för hand av SRB:s ordförande, och en handling som påstås finnas i ARES och som ska betraktas som en bilaga till det angripna beslutet, som ingetts till tribunalen.
- 54 Tribunalen konstaterar slutligen att det faktum att ett ärendeblad som anger att det föreligger två bifogade handlingar men som varken identifierar dessa handlingar eller därefter har knutits till dessa på ett oupplösligt sätt, har försetts med en handskriven namnteckning, trots att det i själva verket bara är en handling som har bifogats ärendebladet, inte kan anses innebära ett bestyrkande av en annan handling – bilagan i XLSX-format – som påstås finnas i dokumentsystemet ARES.
- 55 Av det ovan anförda följer att kravet på att det angripna beslutet ska vara bestyrkt inte är uppfyllt.
- 56 Tribunalen finner det lämpligt att, med hänsyn till intresset av en god rättskipning, även pröva den första grunden, avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten, den tredje grunden, avseende åsidosättande av sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd, och den sjätte grunden, avseende en invändning om rättsstridighet vad gäller vissa bestämmelser i delegerad förordning 2015/63, varvid dessa olika grunder ska prövas gemensamt.

Den första, den tredje och den sjätte grunden, prövade gemensamt: åsidosättande av motiveringsskyldigheten, åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd och en invändning om rättsstridighet avseende delegerad förordning 2015/63

– Parternas argument

- 57 Sökanden har gjort gällande att SRB åsidosatte motiveringsskyldigheten och sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd genom att lämna en otillräcklig motivering av det angripna beslutet.
- 58 Sökanden har hävdade att det framgår av rättspraxis att motiveringen av ett beslut om krav på betalning av en avgift endast är tillfredsställande för domstolsprövningsändamål om beslutet innehåller en exakt och detaljerad redogörelse för de delar av fordran som det utgör en exekutionstitel för.
- 59 I förevarande fall är kraven på motivering för övrigt höga på grund av den komplicerade justeringen utifrån riskprofilen, den avsevärda ekonomiska börda som sökanden ålagts och det utrymme för skönsmässig bedömning som SRB förfogar över.
- 60 Ingen av de handlingar som skickats till sökanden som bilaga till meddelandet om uppbörd innehåller de uppgifter som sökanden behöver för att bedöma huruvida bidragen har beräknats på ett korrekt sätt; detta gäller såväl beräkningen av det grundläggande årliga bidraget som justeringen av detta bidrag utifrån riskprofilen.
- 61 Det är enligt sökanden uppenbart att det inte räcker med att enbart återge uppgifter som uteslutande rör sökanden.
- 62 Sökanden har tillagt att SRB inte kan rättfärdiga ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten med att de uppgifter som rör övriga institut, och utan vilka beräkningen inte kan kontrolleras, är konfidentiella. Sökanden har hänvisat till artikel 84.3 i direktiv 2014/59 och till kreditinstitutens skyldigheter att lämna ut information enligt artikel 431 och följande artiklar i förordning nr 575/2013.
- 63 Enligt sökanden har SRB således åsidosatt motiveringsskyldigheten i väsentliga delar och i flera olika avseenden, vilket bör medföra att det angripna beslutet ogiltigförklaras. Den motivering som lämnats gjorde det inte möjligt för vare sig instituten eller FMSA att verifiera och kontrollera beräkningen av avgiften. Även tribunalen påstås sakna möjlighet att pröva det angripna beslutet och följaktligen att själv fullgöra sin motiveringsskyldighet. Den dom som tribunalen ska meddela kommer nödvändigtvis att strida mot rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 47 andra stycket i stadgan.
- 64 Det faktum att motiveringsskyldigheten har åsidosatts visar, enligt sökanden, att det är möjligt att det föreligger vissa brister i sak, vilka inte kan fastställas just eftersom det saknas en fullständig motivering.
- 65 Av samma skäl anser sökanden att SRB även har åsidosatt sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd. Utan en tillräcklig motivering av det angripna beslutet kan tribunalen nämligen inte försäkra sig om att beslutet grundas på faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt tillförlitligt underlag eller ens bedöma huruvida de uppgifter och värden samt de steg som ligger till grund för beräkningen av det omtvistade bidraget är teoretiskt sannolika.
- 66 Slutligen har sökanden, med åberopande av artikel 277 FEUF, gjort gällande att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras även på grund av att artiklarna 4–7 och 9 i delegerad förordning 2015/63, samt dess bilaga I, i sig strider mot principen om ett effektivt domstolsskydd, genom att de inrättar ett komplext system för fastställandet av bidragen vilket kännetecknas av de många fallen av utrymme för

skönsmässig bedömning och den totala bristen på möjlighet till insyn, och inom ramen för vilket SRB saknar möjlighet att lämna en verifierbar och kontrollerbar motivering av den bidragsbörda som instituten åläggs.

- 67 SRB har, med stöd av kommissionen, bestritt dessa argument.
- 68 SRB har för det första hävdad att motiveringen i det angripna beslutet inte bara är tillräcklig i förhållande till de nationella resolutionsmyndigheterna, för att dessa ska kunna förstå skälen för beräkningen, utan även rent allmänt.
- 69 SRB har vidare åberopat flera omständigheter i sammanhanget som den anser kan påverka motiveringsskyldighetens räckvidd.
- 70 För det första var såväl FMSA som de berörda instituten inblandade i förfarandet för beräkning av förhandsbidragen.
- 71 För det andra beskrivs den metod som ska användas för beräkningen av förhandsbidragen tydligt i de tillämpliga bestämmelserna, bland annat i artikel 70.1 och 70.2 i förordning nr 806/2014, samt i avsnitt 2 i delegerad förordning 2015/63 och i bilaga I till sistnämnda förordning.
- 72 För det tredje följer det av rättspraxis att ett beslut som ligger i linje med fast beslutspraxis får ges en summarisk motivering, bland annat genom en hänvisning till denna praxis.
- 73 SRB har dessutom gjort gällande att motiveringsskyldigheten i förhållande till sökanden – i motsats till vad sökanden har påstått – inte är så omfattande att den ska göra att sökanden med exakthet kan bedöma huruvida beräkningarna är korrekta eller inte. Detta följer av rättspraxis inom andra områden av unionsrätten, bland annat det konkurrensrättsliga området.
- 74 SRB har i detta sammanhang framhållit att förhandsbidragen från (cirka) 3 500 institut hänger samman sinsemellan, såtillvida att summan av alla bidrag ska motsvara den årliga målnivån och att beräkningen av sökandens bidrag följaktligen inte enbart grundar sig på de uppgifter som lämnats av sökanden, utan även på de uppgifter som lämnats av de 3 500 andra instituten och som hänger samman med dessa instituts särskilda verksamhetstyper, ansvar och risker, som SRB inom ramen för det angripna beslutet gjorde en bedömning av i form av en inbördes rangordning av instituten. Dessa uppgifter är konfidentiella enligt SRB. Motiveringsskyldigheten ska således vägas mot att SRB har en skyldighet att slå vakt om tystnadsplikten i förhållande till samtliga berörda institut.
- 75 Det framgår dessutom av rättspraxis att motiveringsskyldighetens omfattning även kan begränsas av tvingande skäl hänförliga till unionens eller dess medlemsstaters säkerhet eller till deras internationella förbindelser.
- 76 Slutligen anser SRB att det skulle gå utöver vad som krävs enligt artikel 5.1 i genomförandeförordning 2015/81 att lämna ut samtliga konfidentiella uppgifter från de deltagande medlemsstaternas samtliga institut till varje nationell resolutionsmyndighet.
- 77 Följaktligen måste den detaljnivå som valts för det angripna beslutet betraktas som tillfredsställande.
- 78 För såvitt sökanden menar att rätten till ett effektivt domstolsskydd kräver att tribunalen ska kunna göra en ny beräkning av bidraget, har SRB hävdad att denna tolkning av lagenlighetsprövningen är alltför extensiv och inte överensstämmer med befintlig rättspraxis på området. Rätten till ett effektivt domstolsskydd ska enligt SRB nämligen bedömas mot bakgrund av den institutionella balans som inrättats genom förordning nr 806/2014 och genomförandeförordning 2015/81. SRB har till uppgift att beräkna förhandsbidragen. Tribunalens roll bör följaktligen inte vara att ersätta SRB:s beslut med sin

eget genom att göra en ny beräkning av bidraget. I förevarande mål kan tribunalen pröva om det angripna beslutet är lagenligt genom att beakta de relevanta bestämmelserna. Sökandens rätt till ett effektivt domstolskydd har följaktligen inte åsidosatts.

- 79 Under alla omständigheter har tribunalen möjlighet att, inom ramen för sin prövning, begära in uppgifter och bevis som är relevanta för denna prövning, samtidigt som den gör en avvägning mellan iakttagandet av sekretess och behovet av att säkerställa rätten till ett effektivt domstolskydd, och tribunalen har på så sätt möjlighet att avhjälpa varje eventuell brist på information som skulle kunna äventyra denna rätt.
- 80 Sökandens invändning att bestämmelserna i delegerad förordning 2015/63 är rättsstridiga, är enligt SRB grundad av samma skäl.
- 81 SRB anser att beräkningen av förhandsbidragen för år 2017 under alla omständigheter i princip förblir giltig, då sökanden inte har lagt fram några bevis för att det har begåtts ett fel i samband med denna beräkning. Sökanden har således inget berättigat intresse av att det angripna beslutet ogiltigförklaras.
- 82 Vid besvarandet av en fråga som tribunalen ställt under förhandlingen preciserade SRB att möjligheten att lämna ut konfidentiella uppgifter i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av instituten enligt artikel 84.3 i direktiv 2014/59, som nämnts av sökanden (se ovan punkt 62), och enligt artikel 88.1 i förordning nr 806/2014, inte aktualiseras i det förevarande fallet. SBR uppger sig ha tillhandahållit sökanden så många uppgifter som det befintliga systemet tillåter.

– Tribunalens bedömning

- 83 Det framgår av fast rättspraxis att den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet, och att det av denna motivering klart och tydligt ska framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning (se dom av den 20 december 2017, Comunidad Autónoma de Galicia och Retegal/kommissionen, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, punkt 59 och där angiven rättspraxis).
- 84 Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt och personligen berörs av den, kan ha. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se dom av den 7 mars 2013, Acino/kommissionen, T-539/10, ej publicerad, EU:T:2013:110, punkt 124 och där angiven rättspraxis).
- 85 Dessutom ska motiveringen till en rättsakt vara logisk och den ska i synnerhet inte innehålla motsägelser som kan hindra förståelsen av de skäl som ligger bakom rättsakten (se dom av den 15 juli 2015, Pilkington Group/kommissionen, T-462/12, EU:T:2015:508, punkt 21 och där angiven rättspraxis).
- 86 Dessutom finns det ett nära samband mellan motiveringsskyldigheten och den grundläggande rätten till ett effektivt domstolskydd (förslaget till avgörande från generaladvokat Kokott i målet Housieaux, C-186/04, EU:C:2005:70, punkt 32).
- 87 För att den domstolsprövning som garanteras i artikel 47 i stadgan ska vara effektiv krävs det nämligen enligt fast rättspraxis att den berörda personen kan få kännedom om de skäl som ligger till grund för det angripna beslutet, både för att vederbörande ska kunna tillvarata sina rättigheter med bästa

möjliga förutsättningar och, med kännedom om samtliga omständigheter, kunna avgöra huruvida det är ändamålsenligt att väcka talan vid behörig domstol, och för att denna domstol fullt ut ska kunna utföra den prövning av beslutets lagenlighet som det enligt EUF-fördraget åligger den att göra (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 november 2017, *LS Customs Services*, C-46/16, EU:C:2017:839, punkt 40 och där angiven rättspraxis, och dom av den 13 mars 2019, *AlzChem/kommissionen*, C-666/17 P, ej publicerad, EU:C:2019:196, punkt 54 och där angiven rättspraxis).

- 88 Det ska inledningsvis erinras om att även om besluten om fastställande av förhandsbidragen, inom det system som införts genom förordning nr 806/2014 och genomförandeförordning 2015/81, delges de nationella resolutionsmyndigheterna, så är de institut som är skyldiga att betala dessa avgifter, däribland sökanden, inte desto mindre direkt och personligen berörda av nämnda beslut (se ovan punkt 28).
- 89 Följaktligen ska även det intresse som dessa institut kan ha av att erhålla förklaringar beaktas vid bedömningen av omfattningen av skyldigheten att motivera de aktuella besluten (dom av den 28 november 2019, *Hypo Vorarlberg Bank/CRU*, T-377/16, T-645/16 och T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 176, och dom av den 28 november 2019, *Portigon/CRU*, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 164).
- 90 Vidare är det SRB som beräknar och fastställer förhandsbidragen. SRB:s beslut om beräkningen av förhandsbidragen är endast riktade till de nationella resolutionsmyndigheterna (artikel 5.1 i genomförandeförordning 2015/81) och det ankommer på de nationella resolutionsmyndigheterna att underrätta instituten om dessa förhandsbidrag (artikel 5.2 i genomförandeförordning 2015/81) och att uppbära dessa förhandsbidrag från instituten på grundval av dessa beslut (artikel 67.4 i förordning nr 806/2014) (dom av den 28 november 2019, *Hypo Vorarlberg Bank/CRU*, T-377/16, T-645/16 och T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 204, och dom av den 28 november 2019, *Portigon/CRU*, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 179).
- 91 När SRB agerar i enlighet med artikel 70.2 i förordning nr 806/2014, antar den således slutgiltiga beslut som direkt och personligen berör instituten (dom av den 28 november 2019, *Hypo Vorarlberg Bank/CRU*, T-377/16, T-645/16 och T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 205, och dom av den 28 november 2019, *Portigon/CRU*, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 180).
- 92 Följaktligen ankommer det på SRB, som har fattat dessa beslut, att motivera besluten. Det går inte att delegera denna skyldighet till de nationella resolutionsmyndigheterna eller att låta dessa myndigheter kompensera för ett åsidosättande av nämnda skyldighet utan att därigenom bortse från att det är SRB som har fattat nämnda beslut och som bär ansvaret för dem, och utan att skapa en risk för att instituten, med tanke på de stora skillnader som föreligger mellan de nationella resolutionsmyndigheterna, nekas likabehandling vad gäller motiveringen av SRB:s beslut (dom av den 28 november 2019, *Hypo Vorarlberg Bank/CRU*, T-377/16, T-645/16 och T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 206, och dom av den 28 november 2019, *Portigon/CRU*, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 181).
- 93 När det gäller det angripna beslutets lydelse kan det konstateras att beaktandedelen såsom rättslig grund hänvisar till förordning nr 806/2014, direktiv 2014/59, genomförandeförordning 2015/81, delegerad förordning 2015/63 och det mellanstatliga avtal som nämns i punkt 2 ovan, samt innehåller flera uppgifter om beaktandet av de förhandsbidrag som uppburits för åren 2015 och 2016. Därefter följer själva beslutsdelen i det angripna beslutet ("[SRB:s verkställande session] godkänner beloppen för förhandsbidragen till [SRF] för år 2017, enligt vad som anges i bilagan") och elva punkter i vilka förfarandet för beräkning av förhandsbidragen beskrivs i allmänna ordalag. Slutligen anges i punkt 12 att "[det angripna beslutet] träder i kraft samma dag som det antas".
- 94 Det angripna beslutets bilaga, som SRB gav in för att besvara beslutet av den 9 september 2019, innehåller en tabell där det för varje berört institut anges i vilken deltagande medlemsstat institutet har auktoriserats, vilken typ av metod som använts för att beräkna den "europeiska" andelen av förhandsbidraget för år 2017, storleken på detta bidrag och, i kolumnen med rubriken

”Riskjusteringsfaktor (EA)”, det belopp för den ”europeiska” multiplikatorn för justering utifrån riskprofilen (se artikel 9 i delegerad förordning 2015/63 och artikel 8.1 b i genomförandeförordning 2015/81) som tillämpats i det aktuella fallet.

- 95 Det framgår att det angripna beslutet, utöver de allmänt hållna förklaringarna i texten, i princip inte innehåller någon uppgift om beräkningen av sökandens bidrag. I detta beslut anges nämligen endast vilken typ av metod och vilket belopp för multiplikatorn för riskjustering som har tillämpats på sökanden för att beräkna den ”europeiska” delen av dess bidrag.
- 96 Det ska påpekas att det framgår av artikel 8.1 b i genomförandeförordning 2015/81 att den ”europeiska” andelen av den av SRB utförda beräkningen av bidraget endast uppgick till 60 procent av beräkningen för år 2017, samtidigt som den nationella andelen uppgick till 40 procent.
- 97 När det gäller dokumentet ”Beräkningsdetaljer” (se ovan punkt 10), om det antas att detta verkligen kommer från SRB, såsom SRB hävdade under förhandlingen, konstaterar tribunalen att även detta dokument, utöver de uppgifter som anges i punkt 94 ovan, innehåller information om vilken typ av metod som använts för att beräkna den ”nationella” delen av bidraget och beloppet för den ”nationella” multiplikatorn för riskjustering samt andra beräkningsgrunder, så innehåller dokumentet dock inte någon uppgift som räcker för att det ska vara möjligt att kontrollera att bidraget är korrekt.
- 98 Framför allt saknas det uppgift om beräkningsgrund för (cirka) 3 500 andra institut, trots att beräkningen av sökandens bidrag, med tillämpning av bland annat artiklarna 4–7 och 9 i delegerad förordning 2015/63, förutsätter en proportionell jämförelse mellan institutets skulder (exklusive kapitalbas och garanterade insättningar) och de sammanlagda skulderna (exklusive kapitalbas och garanterade insättningar) för de övriga instituten tillsammans, samt en bedömning av sökandens riskprofil i förhållande till de övriga institutens riskprofiler enligt de uppställda indikatorerna.
- 99 Som skäl för att dessa uppgifter saknas har SRB i huvudsak gjort gällande att de uppgifter som rör de övriga instituten är konfidentiella.
- 100 Tribunalen förnekar inte att uppgifterna från de (cirka) 3 500 andra instituten är konfidentiella, men framhåller att beräkningen av sökandens bidrag, eftersom den är baserad på ömsesidig betingelse mellan dessa uppgifter, i sig är icke-transparent.
- 101 Sökanden kan visserligen kontrollera den metod för att beräkna förhandsbidraget som anges i lagstiftningen och som det redogörs för i det angripna beslutet. Sökanden kan, i förekommande fall, invända mot vissa delar och mot hur dessa har tillämpats i förhållande till sökanden, till exempel SRB:s bedömning av sökandens uppgifter med stöd av artikel 5.1 i delegerad förordning 2015/63.
- 102 Tribunalen finner dock, trots möjligheten till sådana riktade invändningar, att sökandens möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt bestrida det angripna beslutet undergrävs, eftersom den metod som används för att beräkna sökandens bidrag bygger på ömsesidig betingelse och beräkningsgrunder som inte kan lämnas ut.
- 103 Dessa överväganden har i förbigående bekräftats av SRB i dess svar på den fjärde och den femte grunden. Genom dessa grunder har sökanden invänt mot särskilda delar av beräkningen av dess bidrag, bland annat med åberopande av att sökanden har en god riskprofil enligt den jämförelse mellan sökandens finansuppgifter och andra instituts uppgifter som utförts av sökanden själv. SRB har avfärdat denna jämförelse med motiveringen att den inte är likvärdig med den uttömmande analys som, i enlighet med gällande bestämmelser har utförts av SRB. När det gäller detta svar från SRB, kan tribunalen dock inte annat än konstatera att sökanden just saknar tillgång till de exakta och uttömmande uppgifter som skulle göra det möjligt för sökanden att göra en sådan analys.

- 104 SRB har vidare, inom ramen för sitt svar på den femte grunden, insisterat på att de belopp för multiplikatorn för riskjustering som tillämpades i sökandens fall "ligger inom de gränser som föreskrivs i artikel 9.3 i delegerad förordning [2015/63], det vill säga mellan 0,8 och 1,5". Tribunalen påpekar dock att SRB genom detta insisterande inte undanröjer sökandens farhågor. Dessa gäller inte huruvida multiplikatorn befinner sig inom de ovannämnda gränserna, vilket går att utläsa ur den tillhandahållna motiveringen, utan huruvida multiplikatorn inom ramen för dessa gränser är behäftad med ett fel, med hänsyn till att – enligt vad som anges i dokumentet "Beräkningsdetaljer" – det spanns som anges i den ovannämnda bestämmelsen motsvarar en skillnad på [konfidentiellt]¹ vad beträffar sökandens bidragsbelopp.
- 105 Den tabell som SRB publicerade på sin webbplats, och som den även nämnde i sitt svar på den femte grunden, tillför inget i detta avseende. Denna tabell visar antalet institut som varit föremål för tillämpning av beloppen för multiplikatorn för riskjustering inom ramen för euroområdet i intervallen 0,8–0,9, 0,9–1, et cetera ända till 1,4–1,5. Precis som bilagan till det angripna beslutet ger denna tabell enbart en ofullständig upplysning om hur förhandsbidraget har beräknats, eftersom den enbart gäller multiplikatorn för riskjustering i den europeiska kontexten. Denna tabell – som för övrigt offentliggjordes efter det att förevarande talan väcktes – gör det inte möjligt att kontrollera huruvida nämnda multiplikator, och följaktligen sökandens bidrag, har beräknats på ett korrekt sätt i sökandens fall.
- 106 SRB har för övrigt inte bestritt att ett institut såsom sökanden saknar möjlighet att veta exakt varför dess bidrag höjs, sänks eller förblir oförändrat från ett år till ett annat, eftersom dessa variationer eller denna oförändrade nivå är en följd av institutets placering i rangordningen som institutet per definition inte känner till. Ett institut kan således bli vittne till hur dess bidrag höjs trots att dess egen riskprofil har försvagats, och vice versa, utan att ha tillgång till underlaget för höjningen, eftersom det rör sig om konfidentiella uppgifter.
- 107 Det följer emellertid av artikel 296 FEUF att rättsakter ska motiveras och det erinras i rättspraxis om att motiveringsskyldigheten är tillämplig på alla rättsakter som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring (dom av den 1 oktober 2009, kommissionen/rådet, C-370/07, EU:C:2009:590, punkt 42).
- 108 Det framgår för övrigt av rättspraxis att en skyldighet att iakttä tystnadsplikt inte kan rättfärdiga en bristfällig motivering. Skyldigheten att inte röja affärshemligheter kan, enligt rättspraxis, inte tolkas så extensivt att det huvudsakliga innehållet i motiveringsskyldigheten går förlorat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 december 2016, Club Hotel Loutraki m.fl./kommissionen, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punkt 48 och där angiven rättspraxis).
- 109 I förevarande fall konstaterar tribunalen att den motivering som lämnats till sökanden inte ger vederbörande möjlighet att kontrollera bidragsbeloppet, vilket emellertid utgör den väsentliga delen av det angripna beslutet vad gäller sökanden. Sökanden försätts, genom detta beslut, i en ställning där vederbörande inte kan veta om detta belopp har beräknats på ett korrekt sätt eller om sökanden bör invända mot det vid tribunalen, dock utan att med avseende på det ovannämnda beloppet kunna – vilket den emellertid är skyldig att göra om den väcker talan vid domstol – identifiera de delar i det omtvistade beslutet som ifrågasätts, formulera anmärkningar i detta avseende och förete bevisning, som kan bestå i starka indicier, för att det finns fog för anmärkningarna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 december 2011, KME Germany m.fl./kommissionen, C-389/10 P, EU:C:2011:816, punkt 132).
- 110 Härav följer att SRB har åsidosatt motiveringsskyldigheten.

¹ Konfidentiella uppgifter har dolts.

- 111 Denna slutsats påverkas inte av SRB:s övriga argument.
- 112 När det gäller hänvisningen till sökandens inblandning i beslutsprocessen, ska det påpekas att denna inblandning endast bestod i att institutet lämnade över uppgifter till SRB, i enlighet med artikel 14 i delegerad förordning 2015/63 och i enlighet med de format och utseenden som fastställts av SRB med tillämpning av artikel 6 i genomförandeförordning 2015/81. Denna inblandning i beslutsprocessen ger inte sökanden någon möjlighet att kontrollera att dess bidrag är korrekt.
- 113 Detsamma gäller, av de skäl som anges ovan i punkterna 101 och 102, SRB:s hänvisning till det faktum att beräkningsmetoden beskrivs i den tillämpliga lagstiftningen.
- 114 När det gäller SRB:s argument som grundar sig på rättspraxis avseende beslut som ligger i linje med fast beslutspraxis och får ges en summarisk motivering, gör tribunalen följande bedömning.
- 115 Denna rättspraxis saknar relevans, eftersom den inte rör frågan om maskering av uppgifter på grund av deras konfidentiella karaktär, vilket är den aktuella frågan i förevarande fall.
- 116 För övrigt finner tribunalen att eftersom det framgår av handlingarna i målet att SRB använder sig av informationsteknik (XLSX-filer, mejl) för att beräkna förhandsbidragen och fatta beslut om dessa bidrag, vilket möjliggör en enkel och snabb utformning och spridning av ett stort antal uppgifter, kan det inte med framgång göras gällande att materiella, tekniska eller tidsmässiga överväganden, som ibland åberopas som skäl för en summarisk motivering, skulle kunna vara tillämpliga i förevarande fall.
- 117 Slutligen är det härvid i vilket fall som helst inte fråga om en fast beslutspraxis. När SRB år 2017 fastställde förhandsbidragen till SRF hade den bara gjort det en gång tidigare, vilket sökanden också har påpekat. SRB:s beslut om fastställande av förhandsbidragen till SRF för år 2016 har dessutom ogiltigförklarats (dom av den 28 november 2019, Banco Cooperativo Español/CRU, T-323/16, EU:T:2019:822, och dom av den 28 november 2019, Hypo Vorarlberg Bank/CRU, T-377/16, T-645/16 och T-809/16, EU:T:2019:823, och dom av den 28 november 2019, Portigon/CRU, T-365/16, EU:T:2019:824).
- 118 När det gäller det argument som grundar sig på vad som slagits fast i rättspraxis på konkurrensrättens område avseende motiveringsskyldigheten, är det riktigt att det följer av fast rättspraxis på konkurrensområdet att kraven på motivering inte innebär att kommissionen är skyldig att i sitt beslut redovisa de sifferuppgifter som använts vid beräkningen av böterna (se dom av den 5 juni 2012, Imperial Chemical Industries/kommissionen, T-214/06, EU:T:2012:275, punkt 100 och där angiven rättspraxis).
- 119 Det ska emellertid understrykas att det framgår av denna rättspraxis att böterna utgör ett instrument för kommissionens konkurrenspolitik och att kommissionen måste förfoga över ett utrymme för skönsmässig bedömning vid fastställande av böterna för att kunna förmå företagen att iakttäga konkurrensreglerna. Kommissionen kan således inte avsäga sig sin befogenhet att göra skönsmässiga bedömningar genom att uteslutande och mekaniskt hänvisa till matematiska formler. Om kommissionen var skyldig att ange sifferuppgifterna rörande beräkningen av böterna i sitt beslut, skulle det undergräva böternas avskräckande verkan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 oktober 2003, Salzgitter/kommissionen, C-182/99 P, EU:C:2003:526, punkt 75, och dom av den 8 juli 2008, BPB/kommissionen, T-53/03, EU:T:2008:254, punkterna 335 och 336, och dom av den 28 november 2019, Hypo Vorarlberg Bank/CRU, T-377/16, T-645/16 och T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 198 och där angiven rättspraxis).
- 120 Dessa överväganden kan emellertid inte överföras till förevarande fall.

- 121 Tribunalen konstaterar för det första att det som är för handen i förevarande fall inte är ett regelverk innehållande ett utrymme för skönsmässig bedömning som syftar till att styra hur företag agerar, utan att det handlar om en objektiv beräkning som i princip inte ger den som gör beräkningen något utrymme för skönsmässig bedömning av detta slag.
- 122 För det andra är det i förevarande fall inte fråga om något sanktionsförfarande som gör det motiverat att upprätthålla en avskräckande verkan, utan det rör sig om ett förfarande som kan jämföras med ett beskattningsförfarande. Det finns i detta sammanhang inget skäl att frånta gäldenären möjligheten att kontrollera att bidraget är korrekt. Tribunalen finner i detta avseende, och i motsats till vad SRB har gjort gällande, att sökanden hade fog för att åberopa domen av den 13 juni 1958, *Meroni/Höga myndigheten* (9/56, EU:C:1958:7, s. 30 och 31), i vilken domstolen krävde att den rättsliga motiveringen av det angripna beslutet i det målet, om påförande av skatt *ex officio*, innehöll en exakt och detaljerad redogörelse för de delar av fordran som det utgjorde en exekutionstitel för, och slog fast att det bara var om en sådan redogörelse förelåg som en domstolsprövning kunde ske och att beslutet utan sådana uppgifter inte kunde anses vara tillräckligt motiverat (se även dom av den 16 december 1963, *Macchiorlati Dalmás/Höga myndigheten*, 1/63, EU:C:1963:58, s. 636).
- 123 Vad beträffar SRB:s hänvisning till beslut av den 22 februari 2005, *Hynix Semiconductor/rådet* (T-383/03, EU:T:2005:57, punkt 35) konstaterar tribunalen att denna är uppenbart irrelevant i förevarande fall. Det beslutet avsåg nämligen inte skyldigheten att motivera en rättsakt, utan endast den skyldighet som en part som framställer en begäran om konfidentiell behandling, i ett förfarande vid tribunalen, har att motivera sin begäran.
- 124 När det gäller SRB:s hänvisningar till mål rörande upphandling och statligt stöd konstaterade tribunalen i de målen att den åtgärd genom vilken de ekonomiska uppgifterna dolts i den icke-konfidentiella versionen av det omtvistade beslutet varken hade hindrat sökandena från att förstå kommissionens resonemang eller utgjort hinder för deras möjlighet att ifrågasätta beslutet vid tribunalen och inte heller hindrat denna från att utföra sin prövning av talan (dom av den 8 januari 2015, *Club Hotel Loutraki m.fl./kommissionen*, T-58/13, ej publicerad, EU:T:2015:1, punkterna 73–77), och att sökandena hade tillräcklig kännedom om fördelarna med de anbud som lämnats av de andra utvalda anbudsgivarna (dom av den 8 juli 2015, *European Dynamics Luxembourg m.fl./kommissionen*, T-536/11, EU:T:2015:476, punkt 47 och punkt 50 in fine).
- 125 I förevarande fall däremot, och såsom redan har påpekats ovan i punkterna 93–106 och 109, är den motivering som lämnats till sökanden, även med beaktande av dokumentet ”Beräkningsdetaljer” (se punkt 10 ovan), otillräcklig för att sökanden ska kunna kontrollera huruvida bidragsbeloppet är förenligt med de tillämpliga bestämmelserna och således, med kännedom om samtliga omständigheter, avgöra om det är ändamålsenligt att väcka talan vid behörig domstol och hur en sådan talan ska utformas.
- 126 Vad gäller SRB:s hänvisning till rättspraxis på området för kampen mot terrorism, där det medges att tvingande skäl hänförliga till unionens eller dess medlemsstaters säkerhet eller till deras internationella relationer kan utgöra hinder för att lämna ut vissa delar av en motivering (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 oktober 2009, *Bank Melli Iran/rådet*, T-390/08, EU:T:2009:401, punkt 81), räcker det att påpeka att bankunionen inte på något sätt har bäring på teman som är närbesläktade med kampen mot terrorism.
- 127 Slutligen, och i motsats till vad SRB har gjort gällande, kan det konstateras att tribunalens möjlighet att begära in upplysningar från SRB för att kunna pröva huruvida det angripna beslutet är lagenligt, i förevarande fall inte kan påverka slutsatsen att motiveringsskyldigheten har åsidosatts eller säkerställa sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd.

- 128 Det krävs nämligen att det angripna beslutet var tillräckligt motiverat vid den tiden när det antogs och, under alla omständigheter, innan talan om ogiltigförklaring väcktes. Brister i motivering kan inte avhjälpas efter det att talan väckts vid tribunalen, till exempel efter det att tribunalen har vidtagit åtgärder för processledning eller bevisupptagning.
- 129 När det gäller sökandens invändning om rättsstridighet kan tribunalen inte godta det argument som kommissionen anförde vid förhandlingen, nämligen att sökanden inte kan bestrida det angripna beslutets lagenlighet, eftersom metoden för att beräkna sökandens bidrag, vilken bygger på ömsesidig betingelse mellan bidragen och användningen av konfidentiella uppgifter, snarare följer av förordning nr 806/2014 och direktiv 2014/59, mot vilka sökanden inte har framställt någon invändning om rättsstridighet, än av delegerad förordning 2015/63. Den omständigheten att beräkningen av sökandens förhandsbidrag är icke-transparent och att sökanden följaktligen inte kan kontrollera att bidraget är korrekt, är åtminstone till viss del ett resultat av den beräkningsmetod som kommissionen själv, det vill säga utan att den tvingats till detta enligt förordning nr 806/2014 eller direktiv 2014/59, har fastställt i delegerad förordning 2015/63.
- 130 Enligt artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 och artikel 103.2 i direktiv 2014/59 beräknas ett instituts förhandsbidrag i huvudsak i två steg.
- 131 Först beräknas ett "schablonbidrag" (vilket i själva verket för de största instituten, däribland sökanden, är ett "grundläggande årligt bidrag" i den mening som avses i delegerad förordning 2015/63, se skäl 5) som är proportionellt mot beloppet för ett instituts skulder, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar, i förhållande till de totala skulderna, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar, för alla institut auktoriserade på de deltagande medlemsstaternas territorier.
- 132 Det "grundläggande årliga bidraget" justeras därefter utifrån institutets riskprofil.
- 133 Kriterierna för denna justering fastställs i delegerad förordning 2015/63, som antogs av kommissionen med stöd av artikel 103.2 andra stycket och 103.7 i direktiv 2014/59 och är tillämplig inom ramen för förordning nr 806/2014 enligt dess artikel 70.6.
- 134 Det framgår emellertid inte av artikel 103.7 i direktiv 2014/59, som är den rättsliga grunden för delegerad förordning 2015/63, att justeringen utifrån riskprofilen nödvändigtvis måste följa ett beräkningssätt som bygger på ömsesidig betingelse och på konfidentiella uppgifter från utomstående.
- 135 De faktorer som ska beaktas vid justeringen till riskprofilen och som räknas upp i ovannämnda artikel 103.7, hänför sig alla uteslutande till det berörda institutet. Det rör sig nämligen om, för det första, institutets riskexponering, bland annat omfattningen av dess handel, dess exponeringar utanför balansräkningen och dess skuldsättningsnivå; för det andra, stabiliteten och variationen i företagets finansieringskällor och obelastade och högljvida tillgångar; för det tredje, institutets finansiella situation; för det fjärde, sannolikheten för att en ordnad resolution av institutet inleds; för det femte, omfattningen av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd till institutet; för det sjätte, komplexiteten i institutets struktur och möjligheten till dess resolution; för det sjunde, institutets betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin i en eller flera av unionens medlemsstater; och för det åttonde, att institutet ingår i ett institutionellt skyddssystem.
- 136 Det har påståtts att den ömsesidiga betingelsen och användningen av konfidentiella uppgifter från andra institut följer av artikel 69.1 i förordning nr 806/2014, i vilken det genom målnivån fastställs en finansieringsnivå för SRF som ska uppnås vid utgången av den inledande perioden, och av artikel 70.2 i samma förordning, i vilken det föreskrivs att det sammanlagda beloppet av de enskilda bidragen på årsbasis inte får överstiga 12,5 procent av nämnda målnivå. Tribunalen konstaterar beträffande detta påstående att dessa två bestämmelser inte, genom de tröskelvärden som de fastställer, gör det obligatoriskt med ett system för justering utifrån riskprofil som är icke-transparent för de berörda instituten, varibland sökanden.

- 137 För det första definieras inte målnivån i artikel 69.1 i förordning nr 806/2014 som ett exakt finansieringstak som måste uppnås på öret, utan den definieras endast som en miniminivå ("minst 1 %").
- 138 För det andra fastställs denna målnivå med hänvisning till beloppen för de garanterade insättningarna för samtliga av de berörda kreditinstituten i slutet av den så kallade inledande perioden, alltså med hänvisning till ett belopp som inte kan beräknas förrän i slutet av år 2023.
- 139 För det tredje konstaterar tribunalen att även om det anges i artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 att de förhandsbidrag som tas ut för det aktuella året inte får överstiga 12,5 procent av nämnda målnivå, innebär detta inte att det är absolut nödvändigt att för varje år fastställa ett exakt belopp som sedan, inom ramen för beräkningen av förhandsbidragen, ska fördelas mellan samtliga berörda institut. Bortsett från att procentsatsen på 12,5 procent i sig hänför sig till målnivån – som definierats som en miniminivå och som definierats med hänvisning till ett belopp som inte kan beräknas förrän i slutet av år 2023 – konstaterar tribunalen nämligen att denna bestämmelse inte innehåller något förbud mot att det sammanlagda bidragsbeloppet eventuellt, för det aktuella året, uppgår till mindre än 12,5 procent av nämnda målnivå.
- 140 Detta innebär att eftersom direktiv 2014/59 och förordning nr 806/2014 inte förpliktade kommissionen att, medelst delegerad förordning 2015/63, anta en för sökanden icke-transparent metod för justering utifrån riskprofilen, och eftersom kommissionen har medgett att det från ekonomisk synpunkt var möjligt att göra en bedömning av ett instituts riskprofil enbart på grundval av dess egna uppgifter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 november 2019, Portigon/CRU, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 156), kan den omständigheten att sökandens invändning om rättsstridighet endast avsåg delegerad förordning 2015/63 inte på något sätt hindra tribunalen från att konstatera att metoden för beräkning av förhandsbidragen var rättsstridig med hänsyn till kraven enligt artikel 296 FEUF, åtminstone vad beträffar den del av metoden som rör justeringen utifrån riskprofil och som fastställs i delegerad förordning 2015/63.
- 141 Tribunalen drar således slutsatsen att det åsidosättande av motiveringsskyldigheten som i detta fall har konstaterats ovan i punkt 110, beträffande den del av beräkningen av förhandsbidraget som består i en justering utifrån riskprofilen, beror på att artiklarna 4–7 och 9 samt bilaga I till delegerade förordning 2015/63 är rättsstridiga, vilket sökanden har gjort gällande genom sin invändning om rättsstridighet.
- 142 För övrigt gör tribunalen under alla omständigheter bedömningen att, då kravet på en tillräckligt preciserad motivering, som stadgas i artikel 296 FEUF, utgör en av de grundläggande principerna i unionsrätten, som det ankommer på EU-domstolen att säkra efterlevnaden av, vid behov genom att *ex officio* pröva huruvida denna skyldighet har åsidosatts (se ovan punkterna 36 och 37), och då sökanden, vid ett åsidosättande av denna skyldighet, inte förfogar över tillräckliga uppgifter för att kunna kontrollera huruvida dess bidrag är korrekt, kan SRB inte göra detta åsidosättande ogjort genom att åberopa bestämmelser i sekundärrätten.
- 143 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen, efter att redan ha godtagit grunden avseende åsidosättande av kravet på bestyrkande, att det angripna beslutet även ska ogiltigförklaras på grund av att motiveringsskyldigheten och rätten till ett effektivt domstolsskydd har åsidosatts, och att det härvid saknas behov av att undersöka de övriga grunder som sökanden har åberopat.

Huruvida domens rättsverkningar ska begränsas i tiden

- 144 SRB har i huvudsak yrkat att om tribunalen ogiltigförklarar det angripna beslutet, ska verkningarna av ogiltigförklaringen skjutas upp med sex månader efter det att domen har vunnit laga kraft.
- 145 Sökanden har inte uttalat sig i denna fråga.

- ¹⁴⁶ Domar genom vilka tribunalen ogiltigförklarar ett beslut som antagits av en unionsinstitution eller ett unionsorgan har i princip omedelbar verkan i den meningen att den ogiltigförklarade rättsakten retroaktivt avlägsnas från rättsordningen och aldrig ska anses ha existerat. Det är likväl så att tribunalen, på grundval av artikel 264 andra stycket FEUF, kan förordna om att verkningarna av ett ogiltigförklarat beslut ska bestå under en begränsad tid (se dom av den 2 april 2014, Ben Ali/rådet, T-133/12, ej publicerad, EU:T:2014:176, punkt 83 och där angiven rättspraxis).
- ¹⁴⁷ I förevarande fall följer det av det ovan anförda att SRB inte kan ersätta det angripna beslutet med ett annat beslut utan att, på nytt, åsidosätta motiveringsskyldigheten och sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd innan de tillämpliga bestämmelserna, och i synnerhet delegerad förordning 2015/63, har ändrats.
- ¹⁴⁸ Under dessa omständigheter ska, i enlighet med SRB:s yrkanden, verkningarna av det angripna beslutet bestå under sex månader från och med den dag då denna dom vinner laga kraft.

Rättegångskostnader

- ¹⁴⁹ Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att SRB ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom SRB har tappat målet, ska sökandens yrkande bifallas.
- ¹⁵⁰ Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska kommissionen bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Det beslut som fattats av den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) den 11 april 2017, i verkställande session, angående beräkningen av förhandsbidragen för år 2017 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2017/05) ogiltigförklaras i den del det rör Landesbank Baden-Württemberg.**
- 2) Verkningarna av beslut SRB/ES/SRF/2017/05 ska, i den del de rör Landesbank Baden-Württemberg, bestå under sex månader från och med den dag då denna dom vinner laga kraft.**
- 3) SRB ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Landesbank Baden-Württemberg.**
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 23 september 2020.

Underskrifter